

ادامه از صفحه اول

راه کاهش تنش ایران و آمریکا

... آن چنان سهمگین بود که تحلیل‌ها و محاسبات انجام‌شده تا قبل از آن رویدادها را نیازمند بازتحلیل و محاسبه مجدد کرد. فارغ از جنجال‌های رسانه‌ای و احیاناً محکوم‌کردن این تحکرات، آنچه از این تهدید فرصت می‌سازد، ناظر به این جمع‌بندی و نتیجه‌گیری است که جنگ با ایران نه‌تنها ساده و کارساز نیست بلکه می‌تواند پایان‌ناپذیر باشد.

ضربات وارده به تأسیسات نفتی دو کشوری که در منازعه تهران-واشنگتن نقش هیزم‌کش را بازی می‌کنند، هرچند بهتر بود اصلا واقع نمی‌شد و به‌جای آن تعاون و همکاری بین آنها و سایر کشورهای منطقه ایران برقرار می‌بود، ولی عود سبب خیری شد که جنگ افسروزان و قدرالسهم‌داران سهام جنگی را از خواب رؤیایی بیدار و آنها را به درک واقعیات میدانی وادار کند.

آمریکا از این به بعد ناچار است روشن کند آیا لشکرکشی به منطقه در راستا و در ادامه جنگ روانی برای خالی‌کردن دل طرف مقابل و واداشتن آن به تسلیم بدون جنگ نظامی است یا نه، واقعا قصد درگیری نظامی، ولو محدود در کار است. اگر مراد جنگ روانی است، بعید است آمریکایی‌ها دیگر به اهداف خود برسند؛ چراکه تحولات اخیر باید این پیام را به آنها داده باشد که سطح تنازع از مرحله «رفض ژئوپلیتیکی عبور کرده و ظرفیت ورود به فاز قهرآمیز را پیدا کرده است. واشنگتن در صورتی وارد این فاز می‌شود که درگیری نظامی، محدود باشد. اما این دیگر دست آنها نیست؛ چراکه به قول سناتور سندرز جنگ با ایران، آغاز جنگ بی‌پایان است.

آمریکا هرچند به سیاست‌های نظامی‌گری خود رنگ‌ولعاب دیپلماسی مدرن مانند دیپلماسی اجبار داده است، در واقع سیاست‌های مزبور تداعی‌کننده همان سیاست قایق‌های توپدار قرون وسطایی است که دیپلماسی محلی از اعراب نداشت. واشنگتن برای برون‌رفت از این بن‌بست خودساخته باید ضمن دست‌برداشتن از تهدید و ارباب، به تدابیر اعتمادازا (confidence building measures) روی آورد. پیشنهاد وولفگانگ ایستنگر، رئیس بزرگ‌ترین اندیشکده آلمان، کنفرانس امنیتی مونیخ، ناظر به برگزاری یک کنفرانس بین‌المللی صلح به رهبری ۵+۱ به‌منظور کاهش تنش بین ایران و آمریکا، شاید عملی‌ترین، مؤثرترین، آبرومندانه‌ترین و درعین‌حال کم‌هزینه‌ترین راه برون‌رفت از شرایط حاد و خطرناک کنونی باشد.

میزان استقبال از چنین ابتکاری محک خوبی برای ارزیابی استقبال از صلح و شناخت موافقان و مخالفان آن است. یقیناً آنها که کسب‌وکار جنگی دارند و به دنبال رشد سهام جنگ(war stock) در بورس هستند، نمی‌خواهند منطقه و کلا جهان رنگ صلح و آرامش به خود ببیند.

۳ حکم، ۳ نویسنده

از منظر حقوقی نیز با توجه به اصل «تفسیر مضیق قوانین جزائی» یا به‌تعبیر دیگر، منع تفسیر موسع از قوانین جزائی و رعایت اصل قانونی‌بودن جرائم و مجازات‌ها، شکستن این احکام و تیرنه این نویسندگان می‌تواند گامی به پیش برای تحقق اصل آزادی بیان باشد. کماینکه در وضعیت خظیر ایران، تحدید آزادی‌های اساسی ازجمله آزادی بیان و قلم با اتکا بر تفسیر موسع بند «اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت کشور» قانون موجه به‌نظر نمی‌رسد.

با اندوه فراوان درگذشت زنده‌باد

حاج سیدمهدی حشمت دهکردی

بزرگ خاندان را به اطلاع می‌رساند

سیدمهدی حشمت هنرمندی

خوشنویس و معلمی محبوب بود.

او در دوران حیات پر بار خود علاوه

بر خلق آثار هنری درخشان شاگردان متعددی را تربیت کرد و تحویل جامعه هنری استان چهارمحال داد.

مراسم خاکسپاری آن مرحوم در روز یکشنبه ۲۹ اردیبهشت در بهشت سکینه واقع در کمال شهر کرج برگزار خواهد شد.
وسيله نقلیه از مقابل شرکت پارسیان (شهرک گلستان، تقاطع بلوار امیرکبیر و کاج پلاک ۵) در ساعت ۸:۳۰ حرکت می‌کند.

مجلس ترحیم زنده‌یاد سیدمهدی حشمت در روز سه‌شنبه ۳۱ اردیبهشت ماه ساعت ۱۸ درمسجدالنبی واقع در خیابان کارگر شمالی مقابل خوابگاه دانشگاه تهران برگزار می‌شود.

ضمناً مراسم یادبود و بزرگداشت این معلم هنرمند در روز پنجشنبه ۳ خردادماه ساعت ۱۶ الی ۱۸ در حسینیه اعظم شهرکرد برگزار خواهد شد.

خانواده‌های حشمت، فروغی، عظیمی، کوهی

ابریشم چیان، خسروی و سایر بستگان

شرق: حتما می‌دانید که در کشور ما بسیاری از کارگران مجبورند حتی در همان روز آغاز کارشان سندی در اختیار کارفرما قرار دهند که تصدیق می‌کند همه حق و حقوق‌شان را از کارفرما دریافت کرده‌اند. آیا این برکه سند موجهی برای تسویه حساب کارگران است؟ پاسخ دیوان عدالت اداری منفی است. این دیوان پیش‌ازاین رای داده است که کارفرما حتما باید فیش‌های واریز حقوق کارگران را ارائه دهد تا مشخص شود که این بالغ به کارگران پرداخت شده است؛ اما همین امروز هم بسیاری از کارگران نمی‌توانند حق خود را دریافت کنند؛ زیرا رای دیوان عدالت اداری، به آیین دادرسی کار اضافه نشده است و الزام‌آور نیست. این تنها یکی از نمونه اشکالات و کاستی‌های آیین دادرسی کار در ایران است که باعث می‌شود حقوق کارگران تضییع شود و در نبود مرجعی بی‌طرف و تخصصی مانند دادگاه‌های کار، میلیون‌ها کارگر ایرانی از عدالت در روابط کار خود محروم بمانند.

مسئله‌ای که اگرچه بسیار مهم است؛ اما تاکنون مورد بی‌توجهی قرار گرفته و با وجود تلاشی‌ها و پیشنهادهای گوناگون از طرف حقوق‌دانان و فعالان کارگری، به نتیجه نرسیده است.

در جست‌وجوی مرجع بی‌طرف

فرشاد اسماعیلی، حقوق‌دان و پژوهشگر حقوق کار، درباره آیین دادرسی کار می‌گوید: آیین دادرسی در حقوق اگرچه به‌عنوان یک شاخه شکلی مطرح است؛ اما اهمیت سیاسی بسیار زیادی دارد. معروف است که اگر می‌خواهید میزان آزادی‌های فردی یک کشور را بسنجید، به آیین دادرسی کیفری آن کشور نگاه کنید. من فکر می‌کنم اگر می‌خواهیم بخشی از میزان آزادی‌های اجتماعی یک کشور را ببینیم، باید آیین دادرسی کار آن کشور را بررسی کنیم.
بالبین‌حال فکر می‌کنم آیین دادرسی کار در ایران با وجود اهمیت آن، به اندازه کافی از طرف فعالان کارگری و حقوق‌دانان مورد توجه قرار نگرفته است.اسماعیلی در توضیح اهمیت آیین دادرسی کار می‌گوید: آیین دادرسی کار مربوط به تشریفات حل اختلافات مابین کارگران و کارفرما و از زاویه کارگر، تشریفات اثبات ادعای کارگر است، بنابراین با توجه به وضعیتی که کارگران کشور امروز با آن مواجه هستند، یعنی شرایط کاری که امنیت شغلی و صنفی آنها را از بین برده و قراردادهایی که حقوق کارگران را تضییع نمی‌کند، اهمیت نحوه دادرسی یا حق‌خواهی کارگران در مراجع نظلم‌خواهی بسیار

مهم است. به اعتماد بسیاری از کارشناسان، حقوق کار ذیل حقوق عمومی تعریف می‌شود و به این معنا دولت باید با لحاظ دو ویژگی آمره و حمایتی‌بودن قانون، در این مسئله مداخله کند و از کارگران که دست‌پایین را در روابط کار دارند، حمایت کند؛ زیرا در قوانین مدنی و آزادی قراردادها، دو طرف یک قرارداد با تساوی وضعیت در شرایط یکسانی فرض گرفته می‌شوند و قانون‌گذار در شرایط یکسان از آنها حمایت می‌کند؛ اما در قراردادهای کار به‌این‌دلیل که دو طرف وزنه یکسانی ندارند، قانون‌گذار باید برای حمایت از طرف ضعیف‌تر مداخله کند و با لحاظ ویژگی آمره‌بودن یک‌سری از قواعد و اصول، تلاش کند تعادل را بین کارگر و کارفرما ایجاد کند. مسئله دیگر این است که موضوع حقوق عمومی بودن شرایط کار تنها محدود به قانون کار نیست؛ بلکه بخش مهم و ضروری آن در آیین دادرسی کار است. من فکر می‌کنم در زمینه آیین دادرسی کار نیازمند تجدیدنظر جدی هستیم؛ زیرا به نظر می‌رسد آیین دادرسی کار با نگاه رفق مسئولیت حقوقی و قضایی صرفا برای تسهیل تشریفات رسیدگی دعاوی کارگر و کارفرما تنظیم شده است و آیین دادرسی بسیار فقیری است و خلأها و نواقض زیادی دارد.

تضییع حقوق کارگران

این پژوهشگر حوزه کار، درباره مشکلات موجود در آیین دادرسی کار می‌گوید: به صورت کلی مشکل آیین دادرسی این است که بسیار فقیر است و یا مثد و نگاه

اقتصاد

«شرق» آیین دادرسی کار را بررسی کرد

کارگران بی‌دفاع

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس

عکس